

blive gjort fra alle Sider for at komme til en Overenskomst, tilsikrer mig, at Laanelovforslaget vedtages. Er Differencerne saa smaa, som det ærede Medlem har sagt, opnaas jo Enigheden i de 8 Dage, som jeg altsaa anser mig for forpligtet til at skaffe til Veje. Det ærede Medlem sagde, at jeg vilde tage under Overvejelse, om jeg vilde gøre det. Nej, den Overvejelse er endt; jeg er forpligtet til, hvis man her i Tinget fra konservativ og fra Partiet Venstres Side yder mig det nødvendige Tilsagn, i Morgen at paabegynde Forhandlingen, og jeg har ikke den fjerneste Tvivl om, at det skal lykkes mig at føre den igennem.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) har draget den Konsekvens eller den Slutning af Forhandlingerne her, at Ministeriet er træt og vil gaa. Ved denne Debats Begyndelse lød der, saavel her i Tinget som i alle de konservative Blade og i Venstres Blade med, Udtalelser om, at Ministeriet førte en fortvivlet Kamp for Livet, Kamp for Magten, Kamp for at klæbe ved de Taburetter, som de ikke paa nogen Maade vilde bort fra. Man synes at have forandret Opfattelse, efter som man kommer sit Maal nærmere, nemlig at blive af med Ministeriet.

Jeg er imidlertid kun gaaet herop for med et Par Ord at supplere Finansministerens Udtalelser angaaende Muligheden for en Overenskomst vedrørende Loven af 7. August 1914. Jeg tror i og for sig ikke, det er urigtigt, hvad det ærede 6te Medlem for Maribo Amt (Asger Karstensen) sagde, at der ikke er saa overmaade store Differencer mellem de forskellige Opfattelser af, hvorledes Sagen skal ordnes. Jeg tror, at disse Differencer vilde kunne overvindes, og at der vilde kunne naas et samstemmende Resultat. Ja, jeg er tilbøjelig til at sige, at hvis Statslaanet blev vedtaget i Aften, saa vilde inden Ugens Udgang en fælles Overensstemmelse om, hvorledes disse Forhold skulde ordnes, være naaet. Jeg skal tilføje yderligere, at hvis den Frist, man ønsker for en Forlængelse af Vilkaarene for Statslaanet, blev givet paa den Maade som af Finansministeren sagt: at han fik et Tilsagn om, at Statslaanet blev vedtaget senest den 8. Marts, uanset hvorledes det gik med disse Forslag, saa er jeg temmelig overbevist om, at det vilde lykkes at naa til en fælles Overenskomst vedrørende Ordningen. Og jeg skal sige Dem, hvorfor jeg tror det. Fordi da vil Forhandlingerne herom være fri. Da vil Folketinget føle sig i ubestridt Be-

siddelse af sine Rettigheder og vil være villigt til Forhandling og i dette Spørgsmaal villigt til at strække sig meget langt. Og jeg skal tilraade Folketinget, naar det staar frit i denne Sag, at strække sig meget langt. Men Betingelsen er den, at Folketinget er frit. Saa længe de Herrer siger, at der kun er een Ordning, som kan gennemføres, den, som de bestemmer, og denne skal være gennemført inden en bestemt Frist, kan de ikke vente nogen Overenskomst. Hvis de Herrer nu mener, at Ministeriet stræber efter at gaa, fordi det er træt af Livet, saa prøv, om jeg nu har Ret i de Betragtninger, jeg her har fremsat! Prøv at vende tilbage til den Tilstand, som dog er den forfatningsmæssige Tilstand her i Landet, at Folketinget skal forhandle lige saa frit, som Landstinget skal forhandle. Tilvejebring denne, og lad os saa prøve, om vi ikke i Løbet af kort Tid naar en Overenskomst! Jeg føler mig tryk paa, at det frie Folketing nok skal ved Forhandling naa til et for begge Rigsdagens Ting tilfredsstillende Resultat.

Asger Karstensen: Der er den behagelige Forskel paa Indenrigsministerens Maade at forhandle paa og Finansministerens ved Lejlighed, at Indenrigsministeren ikke finder Anledning til at være personlig grov mod et Medlem, der tillader sig at have en anden Mening, f. Eks. ved at undersøge, om det vedkommende Medlem er i Besiddelse af tilbørlig Alvor. Indenrigsministeren holdt sig her til Sagen; jeg vilde anbefale den højtærede Finansminister, skønt jeg er et yngre Medlem i Salen og et yngre Menneske i Forhold til den højtærede Finansminister, at passe sin egen Alvor og lade mig om min. Det vilde efter min Mening være fuldt saa godt i en politisk Debat.

Til Finansministeren skal jeg sige, at den radikale Ordfører jo heller ikke rider alene, men der er den Forskel, at jeg tror ikke, han vokser ved de Væbnere, han har ved sin Side. Jeg tror snarere, at Ministeriets Deltagelse i denne Debat gør den radikale Ordførers Ordførerskab noget tyndere.

Jeg skal med Hensyn til Spørgsmaalet om Forlængelse af Fristen for Statslaanet sige, at jeg ikke kan indse, at det under nogen Omstændigheder skulde være vanskeligt for Ministeren at faa Bankernes Tilsagn om pure at forlænge Fristen i 8 Dage, for at en Prøvelse af den politiske Situation kunde finde Sted. Jeg mener, at den højtærede Finansminister ogsaa selv meget godt ved, at han kan faa et saadant Tilsagn; men den højtærede Finansminister vil ikke